

stemt i de særskilte Valglokaler. Jeg synes derfor ikke, der er særlig Grund til at forlange mere. Det har Folketinget ogsaa tidligere ment, men nu er det ikke nok, siger det ærede Medlem, man skal spørge dem for Dommeren. Det forekommer mig, at en sliq Fordring nærmer sig noget — jeg siger det i Ordets bedste Mening — til det rene Procuratori. Ja, Procuratori er i og for sig ikke noget saa slemt, men jeg mener, at man skal forstaa at stille sine Krav paa rette Maade efter Tid og Omstændigheder. Hvad der kan passe under en Process, hvor Procuratori er paa sin Plads, er noget, der ikke altid passer i Folketinget. Vi have ikke gaaet frem paa Procuratorvis tidligere, vi have nøjedes med et fornuftigt „Støn over alt foreliggende“. Men hertil kommer endnu en Ting. Hvis det ærede Flertal virkelig anser Rapporterne for saa upaalidelige, skønt der i selve Sagen ligger tilstrækkelige Kontrolmidler som i Tilfældet her, hvorfor har det ærede Udvalgsflertal saa undladt at begære Oplysning ogsaa om dette Punkt af Undersøgelsesdommeren. Det var dog ganske rimeligt, naar man antager for godtgjort, at en ulovlig Frist er givet, og det altsaa kommer an paa, hvorledes den har virket, det var da de Herrer's ligefremme Skyldighed at staffe de efter deres Mening fyldestgørende Oplysninger om, hvorledes der var stemt paa Tribunen. Ud fra deres eget Standpunkt kunne de umulig finde det berettiget at forkaste et Valg, hvor der mangler fornøden Oplysning om, hvorledes Stemmerne ere faldne i det omhandlede Tidsrum. Og som jeg tidligere antydede, har det ærede Medlem for Røge for næppe et Aar siden ikke været saa streng som nu med at kræve oplyst for Retten, hvorledes Stemmerne ere faldne, der ikke ere afgivne i Overensstemmelse med Valgloven. Det er ikke et Aar siden, at det ærede Medlem stod i denne Sal og forsvarede et Valg, hvor den sejrende Kandidat var valgt med et Overtal af 4 Stemmer, som kun fandtes paa Stemmelisten. Nu kræver dog Valglovens § 41 med tydelige Ord, at man skal have Stemmerne paa begge Lister. Lovens lægger Vægt paa „Tilsørelsernes Rigtighed og deres indbyrdes Overensstemmelse“, det er Lovens udtrykkelige Betingelser for, at Stemmerne kunne anses for gyldige. Disse 4 Stemmer vare saaledes ikke gyldigt afgivne. Det havde da været den naturlige Ting, at man havde sørget for at saa retslig oplyst, hvorledes disse Stemmer virkelig vare faldne, og hvem de tilkom, i Fald der kunde tillægges dem Betydning. Vi have haft lignende Tilfælde tidligere. Vi havde i

1892 et omtvistet Valg, hvor Stemmeforskellen var 10, og 2 af Stemmerne fandtes kun paa Stemmelisterne, ikke tillige paa Valglisterne, det blev saa retslig undersøgt, hvem disse Stemmer tilkom, skønt de ikke vare afgørende for Valget, da Forskellen var 10. Men ved det Valg, som blev afgjort i Fjor, vare de nævnte 4 ugyldige Stemmer ene og alene det, hvorpaa man baserede den valgte Kandidats Sejr, og dog vilde det ærede Medlem for Røge ikke her høre Tale om nogen Adspørgen for Dommeren. Det behøvedes ikke. Listeførerne havde siddet og konfereret, nøjsagtigt havde de konfereret, og de opdagede en virkelig Fejl, der blev flyttet en Stemme over paa den faldne Kandidat fra den sejrende, saa Listeføringens Ufejlbarehed var paa ingen Maade givet. Alligevel fandtes det ikke nødvendigt at undersøge dette Valg nærmere, det ærede Medlem ønskede den sejrende Kandidat valgt, og hans Valg godkendtes. Naar man har Flertal, er man i Stand til at gøre meget, selv om Grundene ere svage.

Da jeg, som alt sagt, ikke vil gaa ind paa alle de Enkeltheder, som der er saa mange af i denne Sag, men som ikke have nogen afgørende Betydning for Spørgsmaalets Afgørelse, skal jeg hermed slutte, idet jeg saa indtrængende, som jeg kan, tilslader mig at opfordre det høje Ting til at stemme for Valgets Godkendelse. Det er i Samklang med, hvad Folketinget altid har gjort, vi holde ved at godkende det foreliggende Valg fast paa de Synspunkter, som have været gældende her siden 1849, og vi bidrage vort til, at saadanne personlige Spørgsmaal afgøres nogenlunde ens, enten saa vedkommende hører til det ene eller det andet Parti i Salen. Jeg tør sig, at en saa strigende Modsetning, som vilde fremkomme, hvis vi i Dag kassere dette Valg, medens vi for et Aar siden godkendte Valget i Nørre-Sundby, vilde man vanskeligt kunne finde noget Sidestykke til. Det Spørgsmaal, der foreligger i Dag, er et personligt Spørgsmaal, ikke blot i den Forstand, at det er en Person's Valg, det gælder, men ogsaa saaledes, at Personens politiske Stilling let kommer til at virke ind paa Afgørelsen. Et stærkere Vidnesbyrd om, at det personlig-politiske her spiller en afgørende Rolle, kan man ikke saa, end hvis dette Valg forkastes, medens man har godkendt Valget i Nørre-Sundby.

Berntsen: Efter dette omhyggelige Foredrag skal jeg ikke i saa lang Tid opholde det høje Ting, som der ellers kunde